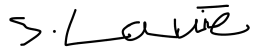

החלטת סגן הממונה על המשמעת – פסק דין

1. הנקבלת הינה תלמידה שנה ג' לתואר ראשון במדעי המדינה. במסגרת לימודיה הגישה הנקבלת עבודה סמינריונית בסמינר "אסטרטגיית ההרתעה ביחב"ל: מהמלחמה הקרה ועד המלחמה בטרור". מבדיקת העבודה עלה כי הנקבלת העתיקה חלקים נרחבים ממנה מעבודת הדוקטורט של מרצה הקורס (שהוגשה ב-2007) ושנמצאת זמינה בפורמט אלקטרוני ברשת. כך, לפי כתב הקובלנה, עברה הנקבלת עבירות של הפרת הוראות בעבודה והונאה בעבודה (סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח)). הנקבלת כפרה בעבירות אלו.
2. בפתח הדיון שהתקיים בפניי ביום 29.10.2020 העלו הצדדים את טיעוניהם. לטענת הקובלת, מדובר בפלגיאט – אין מחלוקת כי בעבודת הסמינר של הנקבלת הופיעו חלקים משמעותיים מעבודת הדוקטורט של מרצה הקורס (בשינויי נוסח קלים), כאשר עבודת הדוקטורט עצמה אינה מאוזכרת. יתר על כן, עבודת הסמינר של הנקבלת הפנתה למקורות שניוניים (כלומר, מקורות, חלקם ייחודיים, שהופיעו בעבודת הדוקטורט), מבלי להפנות לעבודת הדוקטורט עצמה. בנוסף, הקובלת הדגישה את השיקולים לחומרה בענייננו: הנקבלת נמצאת בסוף לימודיה, בשנה ג', כך שקשה לטעון שאינה מכירה את ההוראות בנוגע להגשת עבודות. בדומה, מדובר בעבודה סמינריונית ולא בעבודה רגילה. על כן, כך לטענת הקובלת, מקרה זה מתאפיין ברף הגבוה של הפרת הוראות. מאידך, הקובלת הכירה בכך שבמקרה לא ברורה שאלת היסוד הנפשי של הנקבלת, כלומר, האם הייתה לה כוונה להונות; או שמא הדברים נעשו בהיסח הדעת.
3. הנקבלת, מנגד, הציגה באמצעות עורכי דינה את טיעוניה הנגד. בעוד שהנקבלת הסכימה לעובדות המתוארות בכתב הקובלנה – ובפרט לבעייתיות ביישום כללי הציטוט – לשיטתה לא הייתה לה כוונה להונות. לראייה, כך נטען, ההעתקה נעשתה מעבודת הדוקטורט של מרצה הקורס, וניתן להניח שמרצה הקורס יזהה בנקל את החלקים הלוקחים מעבודתו שלו. בנוסף, הנקבלת הדגישה כי מרצה הקורס הפנה אותה להיעזר בעבודתו שלו טרם כתיבת עבודתה (עובדה זו מוסכמת על הצדדים). ככלל, נטען כי במקרים דומים רשויות האוניברסיטה ויתרו על הגשת קובלנה בשל עבירת ההונאה והסתפקו בעבירת הפרת ההוראות (או בחרו שלא להעמיד לדין כלל).
4. לאחר הצגת טיעוניהם אלו ביקשו הצדדים את הפסקת הדיון בכדי לנסות ולהגיע להסדר מוסכם. ואכן, לאחר דין ודברים ביניהם, הצדדים הגיעו להסכם לפיו הקובלת הסכימה למחוק את עבירת ההונאה מכתב הקובלנה והנקבלת הודתה בעבירת הפרת ההוראות, תוך הסכמה ביחס לעונש. על פי הסכמה זו, ייפסל הסמינר של הנקבלת; יינתן עונש הרחקה על תנאי; ויבוצעו עבודות לתועלת הציבור כתנאי להשלמת התואר. אציין למעלה מן הדרוש שההסדר בין הצדדים קיבל, על פי הקובלת, גם את ברכתו של מרצה הקורס.
5. החלטתי לקבל את הסכמת הצדדים. על פני הדברים, ולאור טיעוניהם הצדדים, מקרה זה מעורר קשיים עובדתיים לא-פשוטים בכל הנוגע להוכחת היסוד הנפשי של הנקבלת – הכוונה להונות – ברמה הדרושה ומעבר לספק סביר. מנגד, אין חולק על כך שהנקבלת הפרה את הוראות תקנון המשמעת בהעתיקה לעבודת הסמינר חלקים נרחבים מעבודת הדוקטורט של המרצה. גם אם נעשה בטעות או מתוך אי הבנה, זהו מעשה חמור של פלגיאט שפוגע במסגרת האוניברסיטאית (ראו גם ההחלטה בעניין ד-49-2020 מיום 16.8.2020). כך, בפרט כשמדובר בסטודנט שנמצא לקראת סיום לימודיו, ובעבודה שליבתה מחקר אקדמי, כגון עבודה סמינריונית.
6. אשר על כן, אני גוזר את עונשה של הנקבלת כדלקמן:
  - א. פסילת הסמינר "אסטרטגיית ההרתעה ביחב"ל: מהמלחמה הקרה ועד המלחמה בטרור".
  - ב. הרחקה על תנאי מן האוניברסיטה של שני סמסטרים למשך שנתיים.

ג. עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות. העבודות יבוצעו במהלך סמסטר א', והשלמתן היא תנאי לקבלת התואר.

ניתן היום, 3.11.2020, בהיעדר הצדדים. פסק הדין יפורסם ללא ציון שמה של הנקבלת.

ד"ר שי נ. לביא
ס' הממונה על המשמעת